

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Županijska 5

R J E Š E N J E

Upravni sud u Osijeku, po sucu B. B., uz sudjelovanje A. F., zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja K. L. iz V., protiv tuženika Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24b, radi priznanja svojstva stranke, 29. studenoga 2013.

r i j e š i o j e

1. Tužba se odbacuje.
2. Svaka stranka podmiruje svoje troškove.

Obrazloženje

Tuženik je zaključkom KLASA: UP/I-451-04/07-10/18, URBROJ: 326/772-12-29 od 4. listopada 2012. obustavio postupak koji je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (nastavno: HANFA) pokrenula po službenoj dužnosti, u vezi utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva X. d.d. O., od strane O.

Tužitelj u tužbi ističe daje prilikom donošenja citiranog zaključka došlo do nepravilne primjene zakona, povrede postupovnih odredbi te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvenstveno naglašava kako tuženik tužitelju nije priznao svojstvo stranke, iako je isti takvo svojstvo ishodio u postupku koji se vodio pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u predmetu poslovni broj: Us-...., a na koji predmet se i tuženik poziva u svom zaključku. Stoga ističe da traži da mu se i u provedenom upravnom postupku, koji je rezultirao donošenjem citiranog zaključka prizna isto svojstvo stranke, jer ima pravni interes za stupanje u predmetni upravni postupak. Također ističe kako tuženik potpuno pogrešno interpretira citiranu presudu od 13. lipnja 2012. te se poziva na sudsku praksu koja uopće nije relevantna za provedeni upravni postupak. Smatra kako se u provedenom postupku uopće nisu utvrdile relevantne činjenice, a da jesu tužitelju bi bilo omogućeno sudjelovanje u provedenom postupku. Poziva se i na sudsku praksu koja mu ide u korist te predlaže da sud uzme u obzir pravna stajališta tužitelja prilikom donošenja odluke. Zbog navedenog predlaže sudu da zakaže raspravu i donese presudu putem koje će poništiti osporavani zaključak.

Tuženik u odgovoru na tužbu te putem podneska od 15. studenoga 2013. u cijelosti osporava tužbu i sve navode iz iste. Ističe daje prilikom donošenja osporavanog zaključka u cijelosti postupljeno s pravnim shvaćanjem iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Us-... od 13. lipnja 2012. Naglašava i kako je predmetni upravni postupak pokrenut po službenoj dužnosti u svezi utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva X. d.d. O., te daje isti postupak vođen u javnom interesu. Stoga smatra da činjenica što je isti obustavljen u izvršenju citirane presude nema utjecaja na pravni interes tužitelja kao malog dioničara. Ovo sve iz razloga što vođenje postupka po službenoj dužnosti i radi zaštite javnog interesa nema utjecaja na pravni interes tužitelja kao malog dioničara. Ukazuje i da je u provedenom upravnom postupku i prilikom donošenja zaključka u cijelosti postupljeno smislenu odredbi članka 32. i 33. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine, broj: 84/02., 87/02. i 120/02. nastavno: ZPDD) te odredbi članka 124. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91. i 103/96., nastavno: ZUP). Smatra kako tužitelj nema svojstvo stranke u predmetnom upravnom postupku, a što

proizlazi iz odredbe članka 32. stavak 7. ZPDD te da tužitelj pogrešno interpretira odredbu članka 32. stavak 8. ZPDD, a da se svojstvo stranke ne može prosuđivati samo na temelju odredbe članka 49. ZUP, a kako to tužitelj traži. Poziva se i na relevantnu sudsku praksu u ovom pravnom pitanju te citira presude Upravnog suda u Z., Visokog upravnog suda Republike Hrvatske i Ustavnog suda Republike Hrvatske. Zbog navedenog predlaže sudu odbacivanje tužbe kao nedopuštene.

Smisleno odredbi članka 19. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10. i 143/12., nastavno: ZUS) sud je pozvao zainteresiranu osobu X. d.d. O., da sudjeluje u ovom upravnom sporu te se ista nije uključila u ovaj upravni spor.

Radi utvrđenja procesnih pretpostavki za vođenje ovog upravnog spora te kako je tužitelj zahtijevao održavanje rasprave, ovaj sud je zakazao i održao raspravu u ovom upravnom sporu, na koju raspravu nisu pristupili tužitelj i zainteresirana osoba te je rasprava u skladu s odredbom članka 39. stavak 3. ZUS održana u njihovoj odsutnosti.

Na raspravi su službene osobe tuženika ostale kod odgovora na tužbu i navoda iz podneska od 15. studenoga 2013. te su predložili odbacivanje predmetne tužbe uz predočenje relevantne sudske prakse i Europskog suda za ljudska prava u Strassbourgu.

Nakon razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u ovom upravnom sporu, ovaj sud je utvrdio kako tužba nije dopuštena.

Prema odredbi članka 30. točke 2. ZUS sud će rješenjem odbaciti tužbu, jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, ako utvrdi da se pojedinačnom odlukom, postupanjem ili upravnim ugovorom ne dira u pravo ili pravni interes tužitelja.

Iz stanja spisa tuženika proizlazi kako je tuženik, u konkretnom slučaju, kao nadzorno tijelo, u skladu s odredbama članka 124. ZUP, a koji se primjenjuje smisleno odredbi članka 168. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09.), kao i odredbama članka 32. i 33. ZPDD pokrenuo, po službenoj dužnosti, postupak u vezi utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva X. d.d. O. Takav postupak preuzimanja vodi se po službenoj dužnosti i isključivo u javnom interesu, a predmet istoga jest utvrđivanje da li postoje obveze osoba koje nisu objavile ponudu za preuzimanje sukladno odredbama ZPDD. Dakle, u takvom postupku odlučuje se o pravima i obvezama onih osoba za koje postoje indicije da je nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje, a to bi ovdje bile jedinice lokalne samouprave i društvo Y. d.o.o. Međutim, takva obveza ne postoji na strani tužitelja kao manjinskog dioničara, a predmetna odluka donosi se u javnom interesu, a ne partikularnom interesu pojedinih dioničara. S tim u svezi valja naglasiti kako sami odnosi između dioničara i njihovi eventualni sporovi nisu predmet takvog postupka, već mogu biti predmet zasebnog parničnog postupka koji se pokreće pred nadležnim trgovačkim sudom. Stoga se ovdje radi o tome daje postupak vođen po službenoj dužnosti u javnom interesu, a ne na zahtjev tužitelja kao stranke.

Prema ocjeni ovog suda, kako je u konkretnom slučaju tužitelj podnio tužbu radi poništenja rješenja tuženika kojim je obustavljen postupak koji je tuženik pokrenuo po službenoj dužnosti u vezi utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva, tužba nije dopuštena, jer se u navedenom postupku ne odlučuje o pravima ili obvezama (manjinskih) dioničara (tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u rješenju broj: U-... od 8. svibnja 2013.). Stoga tužitelj nema neposredni pravni interes za pokretanje upravnog spora protiv osporenog zaključka.

Stoga je sud na temelju članka 30. točke 2. ZUS riješio kao u točki 1. izreke.

Kako je člankom 79. ZUS propisano da u upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove, odlučeno je kao u točki 2. izreke.

U Osijeku, 29. studenoga 2013.

Sudac
B. B. v.r.

Za točnost otpavka
A. F.